

og dog benytte Postvæsenet til selve Forsendelsen. Det maa jo erkendes, at det, at lægge flere forseglede Breve til forskjellige Adressater i eet Omflag og lade dem besørge sammesteds hen, er en Misbrug, en Dingaaen af den Gneret, som Postvæsenet har, og jeg troer altsaa, at det er et billigt Krav fra Postvæsenets Side, naar man beder om en Hjælp til at kunne undgaae de grovere Misbrug af denne Art. At de mindre Misbrug ikke kunne undgaaes, indrømmer jeg naturligtvis strax. De grovere Misbrug derimod, og navnlig de Misbrug, der maatte føre til Oprettelsen af saadanne Institutioner, som formelig gaae ud paa at tilvende sig, hvad der tilkommer Postvæsenet, forekommer det mig billigt, at man gjør det muligt at afværge, og det forekommer mig dobbelt billigt ved en Leilighed som denne, hvor det er foreslaaet at afflasse den høiere Porto for vægtige Breve. Naar nu ethvert Brev lige til $\frac{1}{2}$ Punds Vægt kan gaae for et enkelt Frimærke, vil det sees, at denne Maade at omgaae Postvæsenets Gneret paa bliver dobbelt tillokkende, idet Profiten bliver saameget større for dem, der give sig af dermed, og derfor troer jeg, at det maa siges, at denne Anledning er passende, dersom man vil indføre den nævnte Bestemmelse.

Jeg kommer nu til de Forslag, der ere stillede af et æret Medlem (Fischer). Til § 4 har det ærede Medlem stillet to Forslag. Han har for det første foreslaaet, at de i Paragraphens første Stykke omhandlede Regler skulle fastsættes af Finantsministeren istedetfor af Administrationen. Det vil let kunne indsees, at de væsentligste af de Regler, Tabellen her er om, i ethvert Tilfælde ville blive at godkjende af Finantsministeriet, ja jeg kan tilføie, at der er ingen Regel, som Postvæsenet kan vedtage af denne Art, som jo af Finantsministeren kan blive gjort til Gjenstand for Bedømmelse og af ham blive forlangt forandret; det er en Selvfølge. Jeg kan ogsaa tilføie, at jeg holder mig aldeles overbevist om, at det Regulativ, som Tabellen her er om, vilde efter den hele Forretningsgang, som er indført mellem Generalpostdirectøren og Finantsministeriet, blive indsendt til Finantsministeriets

Godkjendelse, og jeg troer altsaa ikke, at der vil naaes noget Virkeligt ved Forslaget; men paa den anden Side kan jeg heller ikke have det Mindste imod det, naar det ærede Medlem troer, at det er mere betryggende, end naar det staaer „Administrationen.“ — Hvad angaaer det andet Forslag af det ærede Medlem til § 4, at der skal tilføies Paragraphen et tredje Stykke saalydende: „For hvert enkelt Poststed bestemmer Finantsministeren den Tid, i hvilken det skal være aabent for Publikum“, saa troer jeg, at det ærede Medlem efter den Maade, hvorpaa han har formuleret Forslaget, er kommet noget videre, end det vil findes hensigtsmæssigt. Jeg anerkjender nemlig det, der ligger til Grund for det ærede Medlems Forslag. Jeg troer, at der paa ikke saa få Steder i Provindserne har været anordnet mindre heldige Forhold med Hensyn til den Tid, i hvilken Postcontoiret skal være aabent, og jeg kan tilføie, at Forbedringer i denne Henseende vilde have været indførte allerede for længere Tid siden, dersom det ikke havde været forbundet med særegne Vanskeligheder paa Grund af, at den Lov, der skulde fastsætte Contoirholdsgodtgjørelsen for Postvæsenet, ikke kom ud, idet nemlig de tidligere Bestemmelser med Hensyn til Postvæsenets Contoirhold vare saa uheldige, at der under disse Forhold ikke kunde paalægges Postmestrene en længere Contoirtid; der vil jo nemlig dermed være forbundet Udgifter for dem. Nu er der imidlertid kommet en ny Lov om Contoirholdsgodtgjørelse, som maa erkendes at give tilstrækkelige Vederlag, og derfor er denne Sag ogsaa allerede under Bearbejdelse og vil meget snart blive bragt til Ende. Denne Bearbejdelse vil vistnok føre til, at den Tid, hvort Postcontoirerne skulle være aabne, over hele Landet ordnes paa en hensigtsmæssigere Maade, og dersom det var muligt at give en aldeles almeengyldig Regel i denne Henseende, det vil sige en Regel, som uforandret kunde gjælde for alle Postcontoirerne, vilde jeg uden Betænkelighed kunne slutte mig til det ærede Medlems Forslag; men det vil jo erindres, at paa de forskjellige Steder ere Forholdene i den Henseende ikke saa lidet forskellige, og at navnlig Posterne komme og gaae i hver By